

Yalnızlığın Künyesi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 16 Mart 2024

Binlerce ama binlerce düş ekmeliyim önümde duran bakir boş sayfaların yalnızlığına biat ve işte kâh uzağımda kâh yakınımda çemkiren iblise inat arşı alaya çıkan huzursuzluğumun bir şiir olarak vücut bulduğu şu pekmez kıvamında kendime duyduğum hasretin de tüm çekincesini sonlandırıp yediğim vurgunun hatırına yumrukluyorum kapını ama usulca ama derinden ama...

Sür-git bir hezeyan aşka namzet
Süregelen bir izdiham
Yüreğimin o endamlı o kalabalık yalnızlığı
Göğün de çektim mi kornişlerini
Asla da perdelenmeyen kalp gözümün kehanetini
Hangi falcı adlandırabilir ki?

Sefasını sürdürdüm kerametini bir sonrası
Asal ve de asi/l bir sayı olmamın bedeli midir yoksa?
Ve işte düz duvara tırmanan kalemimin
İhlal edilmiş sınırlarına rağmen
Bense sınırdan nöbet tutan bir asker misali
Kayıplarımın da yasını tutmayı bıraktım bırakalı
Ayıp bir sözcükten çok uzak
Ar damarım ve içinde saklandığım
O münferit heceye
Yağan isyanım
Anbean da gözlerimle deldiğim

Karanlığın radarına takılı
Endamlı bir gök kuşağım hani...
Var mıdır sahi?
Var mıdır bir ziyarı?

Coşkunun müptelası
Bazense devrik bir kral gibi
Tahtımı bırakacağım bir varis arayışı
Oysaki müptelayım ben yalnızlığa
Yazılası şiirlerse düşmezken yakamdan
Yandıgımın da miladıdır
Bende dinmek bilmeyen bu rüya bu sevda

Hazin değil hazan değil
Hicap hiç ama hiç değil:
Gel gör ki;
Yazılası her şiir bir ferman
Yazılası her nesir
Yüreğimi örttüğüm atlastan yorgan
Üşüsem bile
Ötelensem de
Ötekileştirilmiş nice insandan biri
Bir b/ölü aşkım mademki
Ölümsüzlüğün de dilemması
Cahil c/esaretinde severken ben sizi.

Bir hegemonya
Yoksa mutluluk sadece bir ütopyadan mı ibaret?
Geçtim, azizim
Yeter ki aziz olsa sen iki cihanda da.
D/ağlanmış bir yürekse aralıksız nöbette içtimada
Vurgun yediğim
Her daldığımda derine soluksuz kaldığım
Ve işte oksijenim iken şiir
Okside edilmiş imgelerden derlediği kadar
Kanayan bir surede saklıdır
Rabbime teslimiyetim

Kan kaybından değil

Mürekkebin kaybından kaygısından derlediğim
Dingin bir yürekse eğer ki ikbalim
Daha da çok sevmeliyim daha da çok
Lakin bu saatten sonra sadece kendimi.

İkrarı mı ibrazı mı?
İdam fermanında saklı bir kayıt bir sikke bir coşku
Derlediğim topladığım kadar da ötemi berimi
Eşkâlim hem aşk hem şiir:
Yalnızlığın künyesinde saklı iken de iki ismim
Cüret etmekle iştiğal hem
Bu yürek bu kalem
Önünü asla alamadığım
Sevgimin
B/ağlanmadığı kadar basireti
Hüznümü mazur gör
Ne de olsa şiir ve aşktır
Yaşama sebebim
Yadında dünün yargıya intikal
Eden...

Ömürlük zindanımsa beni benden eden
Gel gör ki:
Yoktur da tek şikâyetim
Alınan sevgimden taviz vermediğimden de öte
Alıntısı evrenin
Algı eşiğimde ise sihirli bir kelime iken aşk:
Mütereddit değilim hem artık severken
Tebessüm ehli bir şiirle kainata selam verirken....